

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, JAKARTA)

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เดือนธันวาคม 2567

KKP ปล่อยพันธุ์ปลานิลทนเค็มรอบสอง สร้างต้นแบบโครงการนาร่อง BINS เมือง KARAWANG

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เตรียมปล่อยพันธุ์ปลานิลทนเค็ม สร้างต้นแบบโครงการนาร่อง Budi Daya Ikan Nila Salin (BINS) ที่เมือง Karawang จ.ชวาตะวันตก ในวันที่ 2 ธันวาคม 2567 ซึ่งเป็นการปล่อยพันธุ์ปลานิลน้ำกร่อยปลานิลทนเค็มรอบที่สอง หลังจากเริ่มต้นโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 เพื่อเพิ่มจำนวนปลานิลทนเค็มในบ่อเลี้ยงทั้งหมด ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงในรอบแรกเก็บเกี่ยวในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ซึ่งประธานาธิบดีโจโก วิโดโด เข้าร่วมในพิธีเปิดโครงการ BINS และเป็นสักขีพยานการเก็บเกี่ยวปลานิลดังกล่าวรวม. Trenggono เห็นว่า โครงการนาร่อง BINS มีบทบาทสำคัญในแผนฟื้นฟูพื้นที่บ่อเลี้ยงกุ้งที่ไม่มีประสิทธิภาพในพื้นที่ชายฝั่งด้านเหนือของเกาะชวา (Pantura) เพื่อเพิ่มผลผลิตและสนับสนุนโครงการพัฒนาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการผ่านการพัฒนาเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีคุณภาพและยั่งยืน

โครงการนาร่อง BINS เมือง Karawang เริ่มดำเนินการในปี 2566 บนพื้นที่ 84 เฮกตาร์ ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ โดยพื้นที่นี้เคยใช้ในการเลี้ยงกุ้งภายใต้โครงการของประธานาธิบดี Suharto ในปี 2527 ก่อนที่จะหยุดดำเนินการในปี 2541 ทั้งนี้ นอกจากบ่อเลี้ยงปลานิลแล้ว ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ถังเก็บน้ำ และห้องปฏิบัติการ พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เช่น เครื่องให้อาหารอัตโนมัติ นอกจากนี้ โครงการนาร่อง BINS ยังเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่มุ่งเน้นความยั่งยืนด้านการประมงและการผลิตอาหารที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 1 ธันวาคม 2567

กระทรวงเกษตรจัดหาพันธุ์ปศุสัตว์ นำ GORONTALO เพิ่มประชากรปศุสัตว์

กระทรวงเกษตรโดยศูนย์ผสมพันธุ์เทียม Singosari (BBIB Singosari) เมืองมาลัง จังหวัดชวาตะวันออก ยืนยันความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการเพิ่มประชากรปศุสัตว์ของประเทศอย่างต่อเนื่อง BBIB Singosari ในฐานะหน่วยงานบริการสาธารณะเพียงแห่งเดียวที่มีบทบาทในการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็ง (Frozen semen) โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของอินโดนีเซียมีภารกิจในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชน และมีส่วนร่วมในการเร่งการเพิ่มประชากรปศุสัตว์ผ่านการใช้เทคโนโลยีน้ำเชื้อแช่แข็ง โดย BBIB Singosari ได้ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยบริการปศุสัตว์ในทุกจังหวัดของอินโดนีเซีย เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านการเพาะพันธุ์สัตว์ หนึ่งในรูปแบบความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมคือการการเยี่ยมชมการทำงาน โดยนาย Akbar หัวหน้า BBIB Singosari ได้ให้การต้อนรับ นาย Muljady Mario หัวหน้าสำนักงานเกษตร จ. Gorontalo เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2567 เพื่อเสริมสร้าง การบริการของหน่วยงานปฏิบัติการทางเทคนิคระดับภูมิภาค (Regional Technical Implementation Unit: UPTD) ที่ดูแลการเพาะพันธุ์สัตว์ใน จ. Gorontalo และหารือเกี่ยวกับขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ที่จะสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะพันธุ์สัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิตเนื้อสัตว์ในภูมิภาคสุลาเวสีอย่างมีประสิทธิภาพ

นาย Akbar กล่าวว่า BBIB Singosari พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุน ในการเพิ่มคุณภาพและปริมาณปศุสัตว์ใน จ. Gorontalo ผ่านการใช้ เทคโนโลยีการผสมพันธุ์เทียม การใช้สเปิร์มแช่แข็งคุณภาพสูง เป็นกลยุทธ์สำคัญในการเร่งเพิ่มประชากรปศุสัตว์พันธุ์ที่มีคุณภาพ การผสมพันธุ์เทียมอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้กระบวนการสืบพันธุ์ของ ปศุสัตว์มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพิ่มผลผลิต และส่งผลดีต่อการผลิต เนื้อสัตว์ในระดับชาติ นอกจากนี้ นาย Akbar ยังได้เน้นย้ำถึง ความสำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ใน ภาคการเพาะพันธุ์ปศุสัตว์ โดยมีแผนการจัดอบรมทางเทคนิคในด้าน การสืบพันธุ์สัตว์ รวมถึงกิจกรรมเสริมทักษะให้กับเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อยกระดับความสามารถในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดการ BBIB Singosari ไม่เพียงมุ่งเน้นการจัดหาน้ำเชื้อแช่แข็ง เท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นให้การช่วยเหลือโดยตรงในพื้นที่ เพื่อให้แน่ใจว่า กิจกรรมทั้งหมดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เราจะยังคงสนับสนุน UPTD การเพาะพันธุ์สัตว์ จ. Gorontalo เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการนี้ สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ และช่วยเหลือเกษตรกรท้องถิ่น ในการเพิ่มผลผลิตได้อีกด้วย

นาย Muljady Mario หัวหน้าสำนักงานเกษตร จ. Gorontalo ได้สนับสนุนความริเริ่มของ BBIB Singosari โดยหวังว่าความร่วมมือนี้จะเปิดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพ การเพาะพันธุ์สัตว์ใน จ. Gorontalo รวมทั้ง สามารถช่วยในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านเนื้อสัตว์ของอินโดนีเซีย และมีส่วนร่วมในการผลิต เนื้อสัตว์ให้เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ ขณะเดียวกัน BBIB Singosari หวังว่าความร่วมมือ อย่างต่อเนื่องระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และภาคเอกชน จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืน นาย Akbar ได้เน้นย้ำว่า การบรรลุเป้าหมายการผลิตเนื้อสัตว์ให้เพียงพอต่อความต้องการนั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมมือและมุ่งมั่นในการพัฒนาโครงการปศุสัตว์ที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตปศุสัตว์ใน จ. Gorontalo และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในระดับชาติ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 1 ธันวาคม 2567

PTPN วางกลยุทธ์ฟื้นฟู คืบความรุ่งเรืองสู่อุตสาหกรรมยางพาราแห่งชาติ

Dr. Suroso Rahutomo หัวหน้าศูนย์วิจัยยางของอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Institute: IRRI) ได้กล่าวในที่ประชุม International Rubber Conference 2024 ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19 - 21 พฤศจิกายน 2567 โดย International Rubber Research and Development Board (IRRDB) และ Japan International Cooperation Agency (JICA) ณ โรงแรม Royal Ambarukmo จ.ยogyakarta ว่ายางพาราธรรมชาติถือเป็นสินค้าเชิงกลยุทธ์ที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย โดยถือเป็นตัวเร่งการพัฒนาพื้นที่ชนบทในเกาะสุมาตรา ชวา และกาลิมันตัน ที่มีส่วนช่วยสร้างรายได้ให้ครัวเรือนเกษตรกรกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน และสร้างรายได้จากการส่งออกถึง 1,760 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2566 อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยางพารา กำลังเผชิญกับความท้าทายสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อความยั่งยืน Dr. Suroso ได้ย้ำว่ายางพารายังคงมีบทบาทสำคัญต่อภาคการเกษตรของอินโดนีเซียทั้งในแง่เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสวนยางสามารถดูดซับคาร์บอน อนุรักษ์ดินและน้ำ เป็นพืชเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แม้ว่ายางพาราจะมีบทบาทเชิงกลยุทธ์ต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมยางพาราภายในประเทศกลับเผชิญกับแนวโน้มการลดลงอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลพบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ผลผลิตยางในประเทศลดลงเฉลี่ยร้อยละ 3.60 ต่อปี ส่งผลให้ปริมาณวัตถุดิบสำหรับโรงงานผลิตยางแท่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญ จนทำให้บริษัทผลิตยางแท่งมากกว่า 50 แห่งต้องหยุดดำเนินการ นอกจากนี้ การส่งออกยางพาราก็ดลดลงเฉลี่ยร้อยละ 8.36 ต่อปี ซึ่ง ดร. Suroso Rahutomo ได้ระบุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดสถานการณ์ดังกล่าว เช่น ราคายางที่อยู่ในระดับต่ำเป็นเวลานานกว่าทศวรรษ การระบาดของโรคใบร่วงยางพารา Pestalotiopsis ส่งผลให้ผลผลิตลดลงถึงร้อยละ 40 ตั้งแต่ปี 2561 รวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฤดูฝนและฤดูแล้งไม่แน่นอน เกษตรกรจำนวนมากต้องละทิ้งสวนยาง หยุดการกรีดยาง หรือชะลอการปลูกทดแทน นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของต้นทุนแรงงาน ปุ๋ย สารกำจัดแมลง และทรัพยากรการผลิตอื่นๆ ยังทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง

นาย Denaldy Mulino Mauna รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ของ Holding Perkebunan Nusantara PTPN III (Persero) กล่าวว่า การฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพาราธรรมชาติเป็นวาระสำคัญของ PTPN เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของภาคการเกษตรของประเทศ โดยเน้นว่ายางพาราไม่เพียงแต่เป็นสินค้าเชิงกลยุทธ์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของชาติ แต่ยังเป็นแหล่งรายได้หลักของครัวเรือนเกษตรกรหลายล้านครัวเรือนในพื้นที่ชนบท ซึ่ง PTPN มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงสวนยางด้วยพันธุ์คุณภาพสูง และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเพิ่มผลผลิต รวมทั้งความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้ยางพาราภายในประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราในประเทศ นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้รัฐบาลสนับสนุนด้านกฎระเบียบที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ เช่น การให้เงินอุดหนุนด้านราคา ปุ๋ย และการปลูกทดแทน พร้อมเน้นย้ำว่าความร่วมมือระหว่างรัฐบาล บริษัท และเกษตรกรถือเป็นปัจจัยสำคัญในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพาราในอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน

ที่มา: Kabar Tangsel วันที่ 2 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซียระงับการนำเข้าเนื้อแกะชั่วคราวเพื่อคุ้มครองเกษตรกรในท้องถิ่น

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรได้ระงับการนำเข้าเนื้อแกะและซากแกะเป็นการชั่วคราว เพื่อคุ้มครองเกษตรกรในท้องถิ่นจากการแข่งขันด้านราคาที่ไม่เป็นธรรม โดยมาตรการดังกล่าวถือเป็นการดำเนินการที่สำคัญในการรักษาความยั่งยืนของธุรกิจปศุสัตว์ในชุมชน ท่ามกลางการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของเนื้อสัตว์นำเข้าราคาถูก ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรได้ระงับการออกใบแนะนำการนำเข้า (Import recommendations) เป็นการชั่วคราว เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบด้านราคาที่จะอาจสร้างแรงกดดันต่อเกษตรกรในประเทศ เพื่อให้ธุรกิจของเกษตรกรสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน มาตรการนี้ได้รับการสนับสนุนด้วยการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมหลายประการ อาทิ การประชุมร่วมกับสมาคมผู้เลี้ยงแกะและแพะแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Sheep and Goat Breeders Association: HPDKI) เพื่อหารือแนวทางแก้ไขปัญา และการจัดการประชุมระดับชาติที่เมือง Boyolali จ.ชวากลาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเกษตรกร นอกจากนี้ ยังได้มีการดำเนินการตรวจสอบคลังสินค้าของผู้นำเข้า 13 แห่งโดยไม่แจ้งล่วงหน้า เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

นอกจากนี้ ในการประชุมร่วมกับผู้นำเข้าเนื้อสัตว์เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรได้กำหนดให้ผู้นำเข้าลงนามในคำประกาศที่ประทับตรารับรอง โดยมีเงื่อนไขสำคัญสามประการ ได้แก่ การรายงานข้อมูลการนำเข้าและสต็อกสินค้าอย่างสม่ำเสมอ การห้ามจำหน่ายเนื้อสัตว์นำเข้าให้แก่ MSMEs เช่น ร้านอาหารและผู้ค้ารายย่อย และการดำเนินการนำเข้าให้สอดคล้องกับใบแนะนำการนำเข้าโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการตลาดในท้องถิ่น ซึ่งนาย Amran ยังเน้นย้ำว่า กระทรวงเกษตรให้ความสำคัญต่อความยั่งยืนของธุรกิจปศุสัตว์ในชุมชน เนื่องจากเกษตรกรในท้องถิ่นถือเป็นกระดูกสันหลังของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศ นอกจากการปรับนโยบายภายในประเทศแล้ว กระทรวงเกษตรยังเร่งดำเนินการประสานข้อกำหนดด้านการส่งออกแกะและแพะไปยังมาเลเซียและบรูไน เพื่อเปิดตลาดระหว่างประเทศอีกครั้งและช่วยดูดซับส่วนเกินจากการผลิตในประเทศ รัฐบาลมั่นใจว่านโยบายนี้จะช่วยรักษาสมดุลความต้องการของตลาดในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคปศุสัตว์ในระดับชาติ

ที่มา: mediaindonesia.com วันที่ 3 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซีย - เปรู กระชับความร่วมมือด้านความมั่นคงทางอาหาร

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2567 นาย Luis Tsuboyama เอกอัครราชทูตเปรู ประจำอินโดนีเซีย ได้เข้าเยี่ยมคารวะนาย Utut Adianto ประธานคณะกรรมการการที่ 1 ของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรู โดยเฉพาะในด้านความมั่นคงทางอาหาร การเยี่ยมคารวะครั้งนี้มีขึ้นล่วงหน้าก่อนการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี ของความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรู ในปี 2568 นาย Utut เปิดเผยว่า เปรูกำลังพัฒนาด้านการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกหน่อไม้ฝรั่งและมะม่วง ซึ่งเป็นพืชที่มีศักยภาพในการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซียสามารถนำความเชี่ยวชาญของเปรูในการเกษตรมาปรับใช้เพื่อพัฒนา ขณะเดียวกัน เปรูก็สามารถประยุกต์ใช้ความเชี่ยวชาญของอินโดนีเซียเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะด้านการเกษตร นอกจากนี้ แม้ว่าประชากรของอินโดนีเซียจะมีจำนวนเกือบเจ็ดเท่าของเปรู แต่ทั้งสองประเทศยังมีความคล้ายคลึงกัน ในด้านระดับรายได้ต่อหัว โดยรายได้ต่อหัวของเปรูอยู่ที่ประมาณ 7,300 ดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่อินโดนีเซียอยู่ที่ 4,800 ดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากด้านการเกษตรแล้ว นาย Utut ยังเน้นถึงศักยภาพของความร่วมมือในภาคเหมืองแร่ โดยเฉพาะการผลิตลิเทียม ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักในแบตเตอรี่รถยนต์ไฟฟ้า โอกาสนี้ถือเป็นก้าวเชิงกลยุทธ์ในการขยายความสัมพันธ์ทวิภาคี และสอดคล้องกับศักยภาพของอินโดนีเซียในภาคแร่ธาตุ เช่น นิกเกิล นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการที่เปรูเป็นสมาชิกในองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) โดยกล่าวว่า เปรูได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ OECD และนาย Luis เป็นหนึ่งในผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เปรูได้รับการเป็นสมาชิกของ OECD ในขณะที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีของกระทรวงการต่างประเทศของเปรู ซึ่งประสบการณ์นี้สามารถเป็นบทเรียนสำหรับอินโดนีเซีย

ขณะเดียวกัน นาย Luis กล่าวว่า การเยี่ยมคารวะในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปีของความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและเปรู และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขณะนี้มีการเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงทวิภาคีที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างสองประเทศและเป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี นอกจากนี้ ยังมีแผนจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น นิทรรศการภาพถ่าย ซึ่งจะจัดขึ้นในหลายเมืองของอินโดนีเซีย โดยกิจกรรมล่าสุดได้จัดขึ้นในเมืองยอร์ยาการ์ตา สุราบายา และบันดุง และในปีหน้ามีแผนที่จะไปเยือนเมืองมากัสซาร์ สุมาตรา และบาห์ลี ความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างอินโดนีเซียและเปรูมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะในด้านการเกษตรและเหมืองแร่ หวังว่า ความร่วมมือนี้จะไม่เพียงแต่กระชับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างทั้งสองประเทศ แต่ยังสามารถสร้างประโยชน์ที่แท้จริงต่อเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศได้อย่างยั่งยืน

ฤดูฝนกระทบการผลิตยาง แต่เกษตรกรเฮ! ราคายางโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น

วันที่ 7 ธันวาคม 2567 นาย Edy Irwansyah เลขาธิการสมาคมยางพาราแห่งอินโดนีเซีย (Rubber Association of Indonesia: Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือเปิดเผยว่า ราคายางในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้ง เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้อต่อการผลิตในหลายประเทศผู้ผลิตหลัก เช่น อินโดนีเซียและไทย รวมถึงการหยุดการกรีดยางในช่วงวันหยุดยาวของจีน ทำให้ปริมาณยางที่เข้าสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้ราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม หลังจากที่เคยลดลงในระยะสั้นถึงระดับ 11,000 รูเปียห์ การเคลื่อนไหวของราคายางได้รับผลกระทบจากความกังวลเกี่ยวกับอุปทานในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และจีน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคายางธรรมชาติประเภท TSR 20 (Technical Specified Rubber 20) สำหรับการส่งออกในปี 2568 (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2568) ในตลาดสินค้าล่วงหน้าสิงคโปร์ (Singapore Commodity Exchange: SICOM) เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 - 3.6 โดยราคายางที่จะส่งออกในเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นจาก 203.5 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม เป็น 206.4 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ราคายางธรรมชาติตรึงอยู่ในระดับสูงเนื่องจากการผลิตที่ลดลงและความต้องการในระดับปลายน้ำที่ยังคงมีเสถียรภาพ

นอกจากนี้ นาย Edy ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตั้งแต่ช่วงกลางจนถึงปลายเดือนพฤศจิกายน พื้นที่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบกับฝนตกหนัก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตยางทั่วโลก เนื่องจากสามประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ที่สุดของโลกตั้งอยู่ในภูมิภาคนี้ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม การยางแห่งประเทศไทยรายงานว่า น้ำท่วมในภาคใต้ของประเทศไทยส่งผลกระทบต่อสวนยางใน 8 จังหวัด ทำให้ราคาวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว ส่งผลให้ราคาพื้นฐานของยางสูงขึ้น การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางยังได้รับการสนับสนุนจากอุปสงค์ที่ยังคงมีเสถียรภาพ โดยเฉพาะการผลิตยางรถยนต์ประเภทเรเดียล (Radial Tire) ที่มีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ส่วนการผลิตยางรถยนต์ประเภทกึ่งเรเดียล (Bias-Belted Tire) ยังมีแนวโน้มที่ดี ขณะที่การผลิตยางสำหรับรถยนต์ในฤดูหนาวค่อยๆ ปรับตัวลดลง และยางสี่ฤดูกาล (All-Season Tires) ขาดแคลนในบางสเปค ขณะที่ผู้ผลิตยางยังคงรักษาประสิทธิภาพการผลิตในระดับสูง

การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางในตลาดโลกส่งผลดีต่อเกษตรกรในพื้นที่ หลังจากที่ยางเคยลดลงไปถึง 11,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมในเดือนที่ผ่านมา ณ ปัจจุบันราคาได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้เกษตรกรมีความกระตือรือร้นในการเก็บน้ำยาง แม้ว่าในช่วงฤดูฝน การผลิตยางจะลดลงจากปกติที่เก็บได้ 60 ตันต่อเดือน เหลือเพียง 50 ตัน เนื่องจากไม่สามารถเก็บน้ำยางได้ในช่วงฝนตก อย่างไรก็ตาม ราคายางที่ปรับสูงขึ้นทำให้เกษตรกรกลับมาดูแลสวนยางที่เคยถูกทิ้งร้างหลังจากราคายางตกต่ำในช่วงที่ผ่านมา โดยปลายปีที่แล้วราคายางเคยต่ำกว่า 8,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และในบางปียังเคยตกต่ำถึง 4,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้เกษตรกรบางรายตัดสินใจหันไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน

ผ้าไหมทอมือ 260 เมตร หมู่บ้านท่องเที่ยว Taraju ชาวตะวันตก ทำลายสถิติ MURI สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในวงการหัตถกรรม

วันที่ 8 ธันวาคม 2567 นาง Laura Rulida Eka Sari Putri หัวหน้าสำนักงานธนาคารอินโดนีเซีย (Bank of Indonesia: BI) สาขาเมือง Tasikmalaya เปิดเผยว่า หมู่บ้าน Taraju เมือง Tasikmalaya จ.ชาวตะวันตก กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่ดึงดูดผู้เยี่ยมชมหลากหลายกลุ่ม หมู่บ้านแห่งนี้ได้รับรางวัลหมู่บ้านท่องเที่ยวดีเด่นของอินโดนีเซีย โดยเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2567 หมู่บ้าน Taraju ได้สร้างประวัติศาสตร์ใหม่ด้วยการทอผ้าไหม “Bulu Motif Turih Wajit” ซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะของเมือง Tasikmalaya มีความยาวถึง 260 เมตร ทำลายสถิติที่บันทึกโดยพิพิธภัณฑ์บันทึกสถิติโลกของอินโดนีเซีย (Museum Rekor-Dunia Indonesia: MURI) ซึ่งการทอผ้าไหมดังกล่าวเป็นผลงานของกลุ่มทอผ้าไหม Sabilulungan ซึ่งสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลงานดังกล่าวถูกจัดแสดงในงาน Ngalanglang Taraju ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน โดยมีนักเรียนและเยาวชนจากท้องถิ่นกว่า 200 คนร่วมถือผ้าไหมตลอดเส้นทาง Fun Run Event ระยะทาง 4.7 กิโลเมตร

การพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยว Taraju คาดว่าจะสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ ทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงาม และประเพณีดั้งเดิมที่สืบทอดกันมา จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่เพียงแต่ช่วยขับเคลื่อนการท่องเที่ยว แต่ยังสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรงให้กับชุมชน กิจกรรมนี้ไม่ได้เป็นเพียงเวทีในการแนะนำศักยภาพการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน Taraju แต่ยังช่วยส่งเสริมให้เมือง Tasikmalaya ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่รู้จักทั่วโลก ด้วยการร่วมมือระหว่างธนาคารอินโดนีเซียและภาคส่วนต่างๆ จะช่วยผลักดันให้ Tasikmalaya กลายเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่สำคัญ และเป็นเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในปี 2566 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปหมู่บ้าน Taraju อยู่ที่ 1,114 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 111 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ขณะที่สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมกันมีจำนวนถึง 898,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.68 เมื่อเทียบกับปี 2565 ศักยภาพที่โดดเด่นของเมือง Tasikmalaya กำลังได้รับการนำเสนอแก่ผู้ลงทุนและผู้ซื้อที่มีศักยภาพ โดยหวังว่าจะสร้างความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงเปิดโอกาสในการส่งออกสินค้าคุณภาพสูง เช่น มังคุดของอินโดนีเซียให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

ที่มา: Kompas วันที่ 8 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซียร่วมมือจีนเสริมสร้างนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT)

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศความร่วมมือกับประเทศจีนเพื่อเสริมสร้างนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) โดยใช้แนวทางการจัดการที่มุ่งเน้นระบบนิเวศ (Ecosystem-based Approach) เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมง นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) กล่าวว่า การดำเนินนโยบาย PIT มุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน โดยจำกัดปริมาณการจับสัตว์น้ำ รักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเล และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนประมง ความร่วมมือดังกล่าวจะดำเนินการภายใต้กรอบการจัดการความร่วมมือทางเทคนิค (Program Technical Cooperation Guideline: TCG) ผ่านการบริหารจัดการตามระบบนิเวศ (Ecosystem Approach to Fisheries Management: EAFM) ซึ่งมุ่งเน้นการอนุรักษ์และปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีความเสี่ยงหรืออยู่ในสถานการณ์วิกฤติ ลดการจับสัตว์น้ำที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Bycatch) และกำหนดขีดความสามารถในการจับสัตว์น้ำตามการจัดสรรพื้นที่และโควตา

พร้อมกันนี้ KKP ร่วมกับผู้แทนคณะกรรมการชุดที่ 4 สภาผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซีย (Komisi IV) ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบความพร้อมการดำเนินนโยบาย PIT ณ ท่าเรือประมงนูซันตารา (PPN) เมราอุเก จังหวัดปาปัวใต้ ช่วงสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา นาย Rokhmin Dahuri ผู้แทน Komisi IV ระบุว่า การดำเนินการ PIT คาดว่าจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมงและกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่ง นอกจากนี้ เขายังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนนักลงทุนท้องถิ่นและการให้ความมั่นใจว่าแรงงานลูกเรือประมงถือสัญชาติอินโดนีเซีย เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนของเศรษฐกิจท้องถิ่น ดังนั้น KKP จึงจำเป็นต้องกำกับดูแลการดำเนินการ PIT อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าเรือประมงจะนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือตามที่กำหนด นาย Latif ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า PIT ได้กำหนดโควตาการจับสัตว์น้ำและเขตการประมง โดยมีเป้าหมายหลักคือการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมในระดับท้องถิ่น ดังนั้น สัตว์น้ำที่จับได้จะต้องนำขึ้นที่ท่าเทียบเรือประมงที่ตั้งอยู่ในเขตการประมงที่กำหนดไว้

ล่าสุด รัฐบาลอินโดนีเซียได้ตัดสินใจเลื่อนการดำเนินการ PIT ที่จะเริ่มต้นในปี 2568 ออกไปอีกตามที่ระบุในหนังสือเวียนของ KKP เลขที่ B.2403/MEN-KP/XII/2024 เรื่อง การเปลี่ยนผ่านการดำเนินการตามนโยบาย PIT ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2567 โดยกำหนดว่า PIT จะยังไม่เริ่มมีผลบังคับใช้ในปี 2568 และรัฐบาลจะทบทวนข้อมูลการจับสัตว์น้ำเพิ่มเติม ทั้งนี้ การดำเนินการตาม PIT มีข้อกำหนดตามข้อบังคับรัฐบาล ฉบับที่ 11 ปี 2023 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 28 ปี 2023 แม้ว่านโยบายจะได้รับการกำหนดแล้ว แต่การดำเนินการยังคงชะลอการมีผลบังคับออกไปอีกครั้ง ซึ่งก่อนหน้านี้ การดำเนินการ PIT ได้เคยถูกเลื่อนออกไปผ่านหนังสือเวียนเลขที่ B.1954/MEN-KP/XI/2023 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2566 เรื่อง การผ่อนปรนนโยบายในช่วงการเปลี่ยนผ่าน (Policy Relaxation During the Transition Period)

ในช่วงการเปลี่ยนผ่านการดำเนินการตาม PIT จะมีการผ่อนปรนมาตรการหลายประการ เช่น เรือประมงและเรือขนส่งสัตว์น้ำจะต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือในพื้นที่ที่กำหนดตามเขตการจัดการประมง อย่างไรก็ตาม หากเขตการจัดการประมงยังไม่มีท่าเทียบเรือที่พร้อมใช้งาน เรือประมงและเรือขนส่งสัตว์น้ำสามารถนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือในเขตจัดการประมงที่ใกล้เคียงตามที่ระบุในข้อกำหนด นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ผ่อนปรนข้อกำหนดการขนถ่ายสัตว์น้ำ ข้อกำหนดด้านการตลาด (Marketing obligations) และการย้าย/โอนใบอนุญาตเรือ (Ship permit migration) นอกจากนี้ การขนถ่ายสัตว์น้ำภายในพื้นที่ประมงยังสามารถทำได้โดยเรือประมงที่มีเครื่องมือทำการประมง (Fishing Gears) ทุกประเภทไปยังเรือขนส่งสัตว์น้ำ แต่ข้อกำหนดนี้จะไม่ใช้กับเรือจับสัตว์น้ำและเรือขนส่งสัตว์น้ำที่เพิ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประมงใหม่ (Fisheries business permits: SIUP)

ที่มา: Kompas วันที่ 9 ธันวาคม 2567

สุมาตราตะวันตกกลับมาส่งออกมังคุดไปจีนอีกครั้ง

เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2567 จ.สุมาตราตะวันตกได้บรรลุความสำเร็จที่สำคัญในภาคการเกษตรด้วยการเริ่มส่งออกมังคุดไปยังประเทศจีนอีกครั้ง หลังจากหยุดชั่วคราวตั้งแต่เดือนมีนาคม 2567 การส่งออกครั้งนี้ดำเนินการผ่านท่าอากาศยานนานาชาติ Minangkabau (BIM) เมือง Padang จ.สุมาตราตะวันตก นาย Ibrahim หัวหน้าศูนย์กักกันสุมาตรา (Sumatra Quarantine Center) เปิดเผยว่า การส่งออกครั้งนี้ถือเป็นข่าวดีของภาคเกษตรในภูมิภาค โดยมังคุดจำนวน 11.25 ตัน มูลค่า 742 ล้านรูเปียห์ ได้ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยอาหารที่กำหนดตามมาตรฐานสากลและได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปยังประเทศจีน

การขนส่งในครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนจากการขนส่งทางเรือด้วยตู้คอนเทนเนอร์ไปสู่การขนส่งทางอากาศ ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับมังคุดคุณภาพสูงจากอินโดนีเซียในตลาดที่กำลังขยายตัว นาย Ibrahim ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ภูมิภาคมูงมันที่จะรักษามาตรฐานคุณภาพของผลิตภัณฑ์ส่งออกไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างชื่อเสียงระหว่างประเทศของผลไม้เขตร้อนจาก จ.สุมาตราตะวันตก แต่ยังช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับเกษตรกรท้องถิ่น การกลับมาส่งออกครั้งนี้คาดว่าจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และทำให้ จ.สุมาตราตะวันตกกลายเป็นผู้ผลิตผลไม้เขตร้อนคุณภาพสูงที่สำคัญในอินโดนีเซีย รวมทั้งได้รับการยอมรับจากตลาดโลกด้วย

ที่มา: mediaindonesia.com วันที่ 10 ธันวาคม 2567

เสริมสร้างความร่วมมือเร่งผลิตนมและเนื้อโค สู่ความยั่งยืนทางอาหาร!

เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 นาย Ali Jamil รักษาการเลขาธิการกระทรวง และผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรี ด้านโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร ได้เปิดเผยหลังการอภิปรายหัวข้อ “การส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตนมและเนื้อวัว เพื่อสนับสนุนโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ” (Accelerating the Increase in Milk and Beef Production to Support the Nutritious Food Program: MBG) ณ กรุงจาการ์ตาว่า รัฐบาลได้เน้นย้ำความสำคัญของการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ เพื่อเร่งเพิ่มการผลิตนมและเนื้อโคภายในประเทศ โดยระบุว่า การผลิตนมและเนื้อโคของอินโดนีเซียยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในปีนี้ความต้องการนมอยู่ที่ 4.6 ล้านตัน แต่การผลิตในประเทศสามารถตอบสนองได้เพียงร้อยละ 21 ขณะที่เนื้อโคผลิตได้เพียงร้อยละ 48 เท่านั้น ดังนั้นเพื่อลดเขยंतरขาดแคลนดังกล่าว กระทรวงเกษตรตั้งเป้าหมายนำเข้าโคนม 1 ล้านตัว และเนื้อโค 1 ล้านตัว ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยคาดว่าโครงการนี้จะช่วยเพิ่มจำนวนประชากรปศุสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูง และเป็นก้าวสำคัญสู่การพึ่งพาตนเองในด้านการผลิตนมและเนื้อโคของอินโดนีเซีย

นาย Ali ได้อธิบายถึงองค์ประกอบหลักสำคัญ 5 ประการในการพัฒนาการเลี้ยงปศุสัตว์ ประกอบด้วย ความพร้อมของที่ดิน ทรัพยากรปศุสัตว์ โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรมนุษย์ และกฎระเบียบที่ส่งเสริมการลงทุน โดยเน้นว่าการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนและระบบโลจิสติกส์ เป็นกุญแจสำคัญในการประสบความสำเร็จของโครงการ ทั้งนี้ รัฐบาลได้เสนอสิ่งจูงใจหลายประการ เช่น การยกเว้นภาษีชั่วคราว (Tax holidays) การยกเว้นภาษีนำเข้า (Exemption from customs duties) และการเปิดตัวสินเชื่อธุรกิจปศุสัตว์ดอกเบี้ยต่ำ (Cattle Business Credit (KUS) เพื่อกระตุ้นการลงทุนในภาคการเลี้ยงปศุสัตว์ ขณะเดียวกัน นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเร่งรัดการใช้ที่ดินเพื่อการลงทุนในด้านปศุสัตว์ โดยให้กระทรวงและหน่วยงานต่างๆ ให้การสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุนสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบัน กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ได้ออกคำสั่ง (Surat Keputusan: SK) จำนวน 58 ฉบับ อนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าในการทำเกษตรแบบผสมผสานระหว่างการเลี้ยงสัตว์และการปลูกพืชในพื้นที่ป่า (Silvopasture) กว่า 62,000 เฮกตาร์ นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจ Perum Perhutani ได้จัดสรรพื้นที่ที่จัดการโดยสถาบันชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่ป่า (Forest Village Community Institution: LMDH) สำหรับพัฒนาปศุสัตว์ รวม 45,000 เฮกตาร์ ใน 33 พื้นที่ ซึ่งได้ปลูกหญ้าอาหารสัตว์ไว้แล้ว ขณะที่ บริษัท PT. Perkebunan Nusantara (PTPN) เสนอพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคนม โครงการ MBG ถือเป็นโครงการสำคัญระดับชาติที่มุ่งยกระดับคุณภาพโภชนาการของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและสตรีมีครรภ์ การจัดหาโปรตีนจากสัตว์ เช่น นมและเนื้อโคเป็นเป้าหมายหลักของโครงการ นาย Agung หวังว่าด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะสามารถตอบสนองความต้องการผลิตนมและเนื้อโคระดับชาติได้ ซึ่งนอกจากจะเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแล้ว ยังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอีกด้วย ทั้งนี้ การอภิปรายดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมจากหลายกระทรวง ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ และผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ ซึ่งทุกฝ่ายเห็นพ้องที่จะเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารที่มุ่งเน้นโปรตีนจากสัตว์

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 11 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซียวางกลยุทธ์ หยุคนำเข้าเกลืออุตสาหกรรมภายในปี 2570

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) แสดงความเชื่อมั่นว่าอินโดนีเซียจะสามารถหยุดการนำเข้าเกลืออุตสาหกรรมได้ภายในปี 2570 โดยเพื่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลได้เตรียมกลยุทธ์ต่างๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และการพัฒนาพื้นที่เขต Sabu และ Malaka จ.นูซาเต็งการาตะวันออก (Nusa Tenggara Timur: NTT) ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตเกลือคุณภาพสูง รมว. Trenggono เน้นย้ำถึงข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศของ NTT ที่มีฤดูแล้งยาวนานถึง 8 เดือนต่อปี ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โครงการนำร่องนี้จะดำเนินการผ่านรัฐวิสาหกิจ (BUMN) เช่น บริษัท PT. Garam และคาดว่าจะมีบริษัทอื่นๆ เข้าร่วมด้วย ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการวางแผนธุรกิจและการประเมินต้นทุน โดยคาดว่าจะการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันโครงการนี้ให้สำเร็จตามเป้าหมาย

ความท้าทายหลักในการผลิตเกลืออุตสาหกรรมคือ เกลือบริสุทธิ์ที่มีส่วนประกอบของ โซเดียมคลอไรด์ (Sodium Chloride: NaCl) อย่างน้อยร้อยละ 97 ตามที่มาตรฐานกำหนด ขณะที่ปัจจุบันการผลิตเกลือในประเทศมีระดับ NaCl อยู่ที่ประมาณร้อยละ 95 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมั่นใจว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยให้อินโดนีเซียสามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ และผลิตเกลือจะมีคุณภาพเทียบเท่าเกลือที่มีคุณภาพสูงของออสเตรเลีย โดยที่ดินใน จ. NTT มีความเหมาะสมและการนำเทคโนโลยีจากออสเตรเลียมาใช้จะเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการให้ประสบความสำเร็จ ด้วยการสนับสนุนด้านงบประมาณและความมุ่งมั่นของรัฐบาล อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านเกลืออุตสาหกรรมภายในปี 2570 โครงการดังกล่าวยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในการลดการพึ่งพาการนำเข้าและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน

ที่มา: cnbcindonesia.com วันที่ 12 ธันวาคม 2567

กระทรวงเกษตรตั้งเป้าพัฒนาที่ดินใหม่กว่า 1 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มการผลิตข้าวโพด

เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรเปิดเผย หลังการประชุมประสานงานเพื่อการพัฒนาข้าวโพด (Coordination meeting on corn development) ณ กระทรวงเกษตร กรุงจาการ์ตา ว่า กระทรวงเกษตรตั้งเป้าที่จะพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกใหม่กว่า 1 ล้านเฮกตาร์ เพื่อเพิ่มการผลิตข้าวโพดในอินโดนีเซีย ซึ่งจะช่วยลดการนำเข้าข้าวโพดจากต่างประเทศ และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารของประเทศ การพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกใหม่เกิดจากความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจด้านอาหารของตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย (Satuan Tugas Pangan Polri) โดยได้มีการจัดสรรพื้นที่ให้แก่ตำรวจภูมิภาค 36 แห่ง (Polisi Daerah - Polda) ทั่วอินโดนีเซีย โดยนาย Sudaryono กล่าวเพิ่มเติมว่า เป้าหมายดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยเฉพาะการผลิตข้าวโพด ในการประชุมครั้งนี้ มีผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Indonesian National Police: Polri) สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency: Bapanas) บริษัทของรัฐ (BUMN) ที่ดำเนินการในภาคการเกษตร สมาคมผู้ผลิตน้ำมันปาล์มอินโดนีเซีย (GAPKI) และกลุ่มธนาคารรัฐวิสาหกิจของอินโดนีเซีย (Himbara) เข้าร่วมด้วย

พื้นที่เพาะปลูกใหม่ที่ได้รับการจัดสรรจะถูกแบ่งต่อไปยังสถานีตำรวจระดับอำเภอ (Polisi Resor: Polres) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชนหรือเจ้าของที่ดิน เพื่อดำเนินการพัฒนาและขยายการปลูกข้าวโพดในท้องถิ่น โดยยืนยันว่า พื้นที่ที่กำหนดสำหรับการปลูกข้าวโพดครั้งนี้จะเป็นพื้นที่ใหม่ที่ยังไม่เคยใช้เพาะปลูกพืชชนิดอื่นมาก่อน ดังนั้นจึงไม่กระทบต่อเป้าหมายการผลิตข้าวหรือพืชไร่อื่นๆ ที่มีอยู่ โดยนาย Sudaryono ย้ำถึงความสำคัญของการมีผู้รับซื้อ (off-taker) ที่พร้อมรับซื้อข้าวโพดหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อป้องกันปัญหาด้านการตลาดที่อาจเกิดขึ้น และหวังว่าหน่วยงาน Bulog และสมาคมบริษัทผู้แปรรูปข้าวโพดทุกแห่งจะมีส่วนร่วมในโครงการนี้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ในการประชุมครั้งนี้ กระทรวงเกษตรได้ระบุพื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวโพดเบื้องต้นจำนวน 1.2 ล้านเฮกตาร์ ซึ่งรวมถึงพื้นที่สวนปาล์มและสวนยางพาราที่บริหารจัดการโดยรัฐ ภาคเอกชน หรือชุมชน และมีแผนที่จะดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลพื้นที่เหล่านี้ในเชิงลึกต่อไป

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 17 ธันวาคม 2567

กระทรวงมหาดไทยเร่งรัฐบาลท้องถิ่นรวมข้อมูลระบบชลประทาน สนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร

ในการประชุมประสานงานการควบคุมเงินเฟ้อประจำปี 2567 (The Inflation Control Coordination Meeting 2024) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 ณ กระทรวงมหาดไทย กรุงจาการ์ตา นาย Muhammad Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ขอให้รัฐบาลท้องถิ่น (Pemda) เร่งรัดการเก็บข้อมูลสภาพระบบชลประทานในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนโครงการพึ่งพาตนเองด้านอาหารตามแผนของรัฐบาล นาย Tito กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนระบบชลประทานเป็นภารกิจหลักที่กระทรวงมหาดไทย ต้องดำเนินการ การรวบรวมข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการสำรวจพื้นที่การเกษตรที่ขาดระบบ ชลประทานหรือระบบชลประทานมีความเสียหาย ซึ่งการดำเนินการนี้ได้รับความช่วยเหลือ จากสำนักงานเลขาธิการจังหวัด (Sekda) ร่วมกับหัวหน้าสำนักงานการเกษตรและกระทรวง โยธาธิการและการเคหะ (PU) โดยจะทำการสำรวจข้อมูลจากอำเภอและเมืองต่างๆ ในแต่ละจังหวัด

ขณะเดียวกัน นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร ได้เน้นย้ำถึง ความสำคัญของโครงการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร ซึ่งเป็นนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มีเป้าหมายให้บรรลุผลภายในปี 2570 ซึ่งเป็นแผนสำคัญในการ เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยขอให้รัฐบาลท้องถิ่น (Pemda) ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อสนับสนุนโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ นาย Zulkifli ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลได้เตรียมการจัดสรรปุ๋ยปริมาณ 9.55 ล้านตัน เพื่อสนับสนุนการผลิตทางการเกษตร พร้อมทั้งมีการออกระเบียบใหม่ในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจากส่วนกลาง ไปยังพื้นที่ที่มีความต้องการหรือขาดแคลนเจ้าหน้าที่

ที่มา: Tempo วันที่ 17 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซียส่งออกอาหารทะเลกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์

วันที่ 16 ธันวาคม 2567 นาย Budi Sulistyو อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP)เปิดเผยว่า การส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคมถึงตุลาคม 2567 มีมูลค่า 4,800 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่อยู่ 4,600 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 4.37 โดยนาย Budi คาดว่าภายในเดือนธันวาคม 2567 มูลค่าการส่งออกจะมากกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์ ตลาดปลายทางหลักในการส่งออก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1,560 ล้านดอลลาร์ จีน 990 ล้านดอลลาร์ อาเซียน 650 ล้านดอลลาร์ ญี่ปุ่น 490 ล้านดอลลาร์ และสหภาพยุโรป 350 ล้านดอลลาร์ ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ 1) กุ้ง 2) ปลาทูน่าปลาแมคคาเรล และปลาสกิปแจ็ค 3) ปลาหมึกยักษ์และปลาหมึก 4) ปู และ 5) สาหร่ายทะเล

สำหรับแนวโน้มในอนาคต KKP คาดว่าโอกาสในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงจะยังคงแข็งแกร่ง โดยเฉพาะปลาทูน่าและปลาทิลapia นาย Budi กล่าวเพิ่มเติมว่า ความต้องการปลาทูน่าในตลาดต่างประเทศจะเพิ่มขึ้น เช่น สหรัฐอเมริกาคาดว่าจะความต้องการจะเพิ่มขึ้นถึง 300,000 ตัน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าทั้งตัวแช่แข็ง (frozen whole tuna) สำหรับสหภาพยุโรป คาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึง 889,000 ตัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าแปรรูป เช่น ปลาทูน่ากระป๋อง (canned products) ขณะที่ญี่ปุ่น คาดว่าจะอยู่ที่ 249,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญในการใช้โอกาสเหล่านี้เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในตลาดโลก โดยจะนำข้อมูลเหล่านี้แจ้งให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการแปรรูปและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อปรับกลยุทธ์และใช้ประโยชน์จากศักยภาพทางการตลาด ในการขยายตลาดอย่างเต็มที่ รวมถึงการส่งออกปลาทิลapia ซึ่งเป็นสินค้าที่กำลังเติบโต และ KKP มุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในอนาคต

ที่มา: cnbcindonesia.com

วันที่ 18 ธันวาคม 2567

เปิดทางนักลงทุน! กระทรวงเกษตรเร่งบรรลุป้าการพึ่งพาตนเองด้านโปรตีนจากสัตว์

เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2567 นาย Sam Herodian ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านนโยบายการเกษตร กระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรยังคงขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในด้านการผลิตนมและเนื้อวัวภายในประเทศ ซึ่งต้องร่วมมือกับนักลงทุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับการเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ เป็นกลยุทธ์สำคัญในการรับประกันว่าอินโดนีเซียจะมีโปรตีนจากสัตว์ที่มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นความสำคัญในการจัดหาที่ดินและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ที่ได้กำหนดให้นักลงทุนต้องได้รับความสะดวกและรวดเร็ว พร้อมทั้งเน้นย้ำให้จัดหาที่ดินอย่างเร่งด่วน เพื่อให้กระบวนการผลิตสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและคุณภาพของอาหารสัตว์ (Feed Safety) รวมถึงความมั่นคงในการจัดหาฟีดอาหารสัตว์ (Feed Security) เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของโครงการนี้ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาอาหารสัตว์จากหญ้า การแปรรูปวัตถุดิบอาหารสัตว์ และการปรับปรุงคุณภาพของอาหารสัตว์

สำหรับการกระตุ้นการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ กระทรวงเกษตรได้จัดสรรที่ดินที่มีศักยภาพจำนวน 1.7 ล้านเฮกตาร์ ใช้เป็นพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคนมและโคเนื้อแบบบูรณาการ นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กล่าวว่า ขั้นตอนต่อไปคือการจับคู่กับนักลงทุนกับพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ปัจจุบันมีการสำรวจพื้นที่จากนักลงทุนที่สนใจ รวมถึงการกำหนดรูปแบบการร่วมมือในการใช้ประโยชน์จากที่ดินดังกล่าว เพื่อให้การลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังได้เสนอพื้นที่ 21 แห่ง ที่จะเสนอต่อสำนักงานการวางแผนพัฒนาประเทศ (Bappenas) เพื่อพิจารณาเป็นพื้นที่สำหรับโครงการเชิงกลยุทธ์แห่งชาติ (National Strategic Projects: PSN) เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและสิทธิพิเศษจากกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นาย Agung เชื่อมั่นว่าแนวทางดังกล่าวจะช่วยเร่งการตอบสนองความต้องการนมและเนื้อวัวในประเทศ พร้อมสนับสนุนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในท้องถิ่น นอกจากนี้ การพัฒนาสาธารณูปโภคถือเป็นปัจจัยสำคัญ โดยเฉพาะการสร้างถนนสำหรับการขนส่งสัตว์และอาหารสัตว์ การสร้างท่าเรือสำหรับขนถ่ายสัตว์ ระบบขนส่งสัตว์เฉพาะทาง การพัฒนาโครงข่ายไฟฟ้า รวมถึงแหล่งน้ำและระบบชลประทานสำหรับพื้นที่เลี้ยงสัตว์ รวมถึงการสนับสนุนการสื่อสารดิจิทัลถือเป็นปัจจัยสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้การลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ดำเนินไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรยืนยันว่าแนวทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเพิ่มผลผลิตนมและเนื้อสัตว์แห่งชาติ (National Milk and Meat Production Enhancement Program: P2SDN) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศสามารถตอบสนองความต้องการโปรตีนจากสัตว์ในประเทศได้อย่างอิสระและยั่งยืนผ่านกลยุทธ์นี้ กระทรวงเกษตรมั่นใจว่าจะสามารถสร้างระบบนิเวศการลงทุนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในด้านการผลิตนมและเนื้อวัว และมั่นใจว่าประชาชนจะได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่มีคุณภาพ

ตลาดทุเรียนจีนมูลค่ากว่า 8,000 ล้านบาทสหรัฐ

เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2567 ในที่ประชุมประสานงานข้ามภาคส่วนระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Cross-ministerial coordination meeting) นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารเปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเตรียมมาตรการสำคัญเพื่อส่งเสริมการส่งออกทุเรียนจากอินโดนีเซียไปยังประเทศจีนโดยตรง ซึ่งตลาดทุเรียนในประเทศจีนมีขนาดใหญ่และอาจมีมูลค่าสูงถึง 8,000 ล้านบาทสหรัฐ ปัจจุบันอินโดนีเซียสามารถส่งออกทุเรียนได้เฉพาะในรูปแบบเนื้อทุเรียนแปรรูป (Durian paste) หรือเนื้อทุเรียนปอกเปลือกสำหรับทำไอศกรีมเท่านั้น นาย Zulkifli กล่าวต่อไปว่า ทุเรียนจากอินโดนีเซีย โดยเฉพาะ จ.สุลาเวสีกลาง ต้องผ่านประเทศไทยก่อนส่งออกไปยังจีน ซึ่งทำให้เกษตรกรในท้องถิ่นได้รับมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ลดลง เนื่องจากมีขั้นตอนและค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในกระบวนการขนส่งและแปรรูป ไม่สามารถขายทุเรียนในราคาที่สูงสุดที่ควรจะเป็น

ทั้งนี้ ทีมตรวจสอบจากจีนมีกำหนดเดินทางเยือนอินโดนีเซียในเดือนมกราคม 2568 เพื่อตรวจประเมินคุณภาพและมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตทุเรียนที่โรงงานในอินโดนีเซีย รัฐบาลหวังว่าการประเมินดังกล่าวจะนำไปสู่การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) สำหรับการส่งออกโดยตรง แผนการดังกล่าวถือเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการผลิตทุเรียนในอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน จ.สุลาเวสีกลาง ซึ่งเป็นแหล่งผลิตหลัก ด้วยการส่งออกโดยตรง ที่คาดว่าจะทำให้เกษตรกรในท้องถิ่นได้รับกำไรที่สูงขึ้นในตลาดทุเรียนทั่วโลก

ที่มา: rri.co.id วันที่ 19 ธันวาคม 2567

อินโดนีเซียผนึกกำลัง 10 ประเทศอาเซียน จัด IUU เสริมความยั่งยืนทางทะเล

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) หรือความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อจัดปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUUF) นาย Pung Nugroho Saksono อธิบดีกรมการจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมง (Director General of Marine Resources and Fisheries Supervision: PSDKP) ได้ชี้แจงว่า การเสริมสร้างความร่วมมือร่วมกับ 11 ประเทศสมาชิกในกรอบแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค (Regional Plan of Action: RPOA) ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการทำประมงอย่างรับผิดชอบ รวมถึงการจัดการทำประมง IUU ในภูมิภาค โดย RPOA เป็นการหารือระดับภูมิภาคประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขการทำประมง IUU เพื่อจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมงอย่างยั่งยืน ประเทศสมาชิก RPOA-IUU ประกอบด้วย ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี สิงคโปร์ ไทย ติมอร์เลสเต และเวียดนาม โดยอินโดนีเซียดำรงตำแหน่งเลขาธิการ RPOA-IUU ซึ่งมีบทบาทสำคัญในประเด็นดังกล่าว

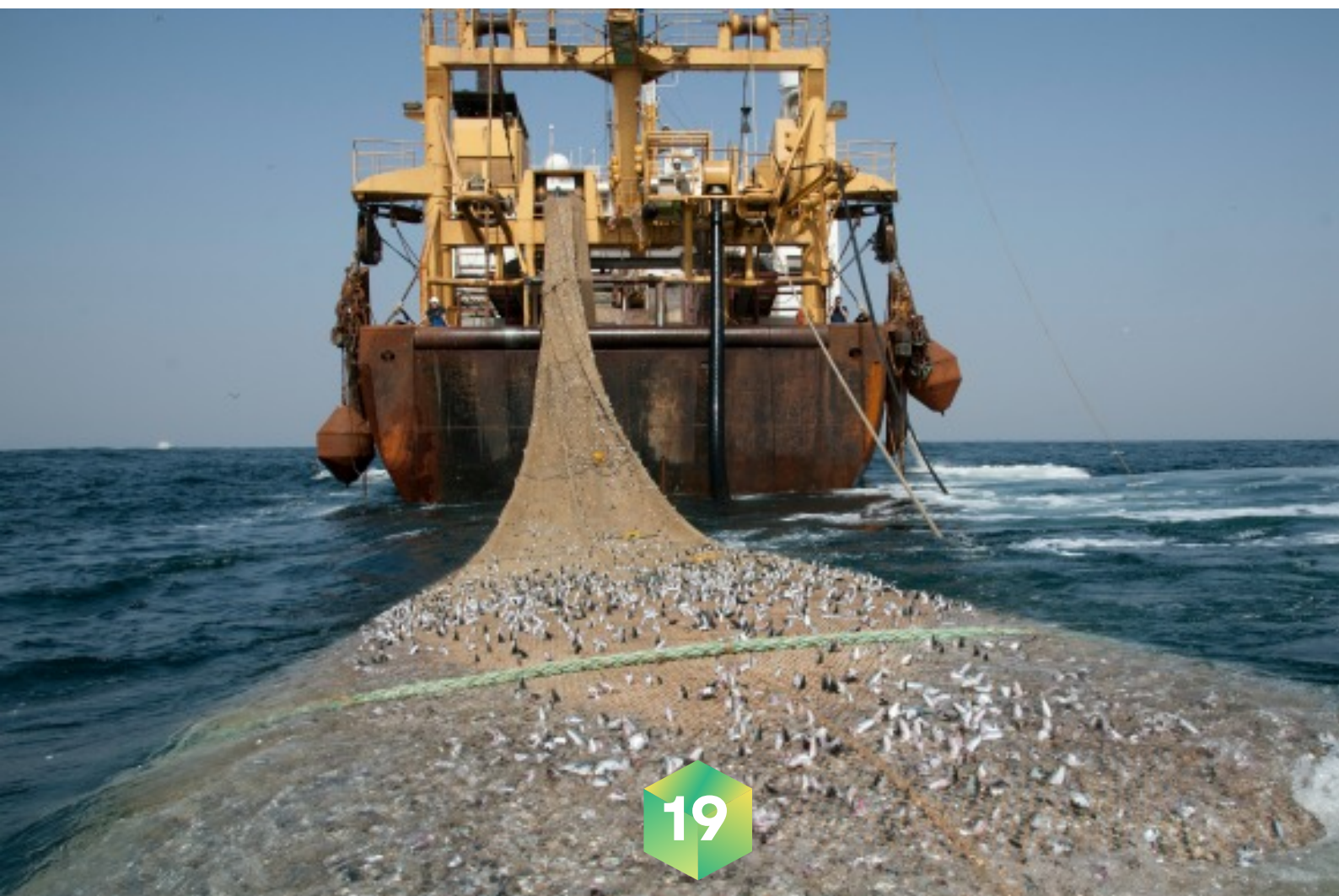
การเสริมสร้างความร่วมมือในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยการจัดตั้งคณะทำงานด้านกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Sharing Mechanism Working Group) ระหว่างประเทศสมาชิก RPOA-IUU โดยได้รับการสนับสนุนจาก USAID SuFiA TS ซึ่งได้จัดการประชุมครั้งแรกเมื่อปลายเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา เพื่อสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีโครงสร้างและประสิทธิภาพในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) ในการประชุมดังกล่าวมีการหารือเกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่จะแลกเปลี่ยน วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และกรอบเวลาการพัฒนาแผนงาน (Data Sharing Mechanism Roadmap) ซึ่งได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับ 6 ประเภทข้อมูลหลักที่จะแลกเปลี่ยน ได้แก่

1. ข้อมูลพันธุ์สัตว์ที่ได้รับการคุ้มครอง/ควบคุม (Protected/Regulated Species Data)
2. ข้อมูลด้านกฎระเบียบ (Regulatory Information)
3. แผนการจัดการและเป้าหมายการตลาด (Management Plans, and Target Markets)
4. รายชื่อเรือที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU (IUU Ship List)
5. การเคลื่อนย้ายของเรือข้ามพรมแดนแห่งชาติ (Ship Movements Crossing State Borders)
6. รายละเอียดเรือและข้อมูลการออกใบอนุญาต และเหตุการณ์การทำประมง IUU (Ship Details and Licensing Information, and IUU Fishing Incident)

ด้วยกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือข้ามพรมแดนนี้ RPOA-IUU หวังว่าจะเป็นแพลตฟอร์มเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมแนวทางนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้างพื้นที่การประมงที่ปราศจากภัยคุกคามจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) ซึ่งจะสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้พื้นที่ในภูมิภาค

นอกจากนี้ อินโดนีเซียได้แสดงความมุ่งมั่นในการป้องกัน ยับยั้งและขจัด IUU Fishing โดยเปิดตัวเรือลาดตระเวน Barakuda 01 และ Barakuda 02 พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีการควบคุมการจราจรทางเรือ (Vessel Traffic Control: VTC) และระบบการติดตามและตรวจสอบแหล่งที่มาของปลาและโลจิสติกส์แห่งชาติ (National Fish Traceability and Logistics System: STELINA) เพื่อเพิ่มการเฝ้าระวัง รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการกับคดีข้ามชาติ เช่น กรณีของ MV. Run Zeng 03 ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ยืนยันว่าการตรวจสอบพื้นที่การทำประมงของอินโดนีเซียเพื่อขจัดการทำประมง IUU จะดำเนินการอย่างเข้มข้นผ่านการลาดตระเวนและการใช้เทคโนโลยีดาวเทียมในการติดตามการเคลื่อนที่ของเรือประมง ซึ่งจะเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังและปกป้องทรัพยากรการประมงของประเทศจากการทำประมง IUU

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง
วันที่ 19 ธันวาคม 2567

PNBP จับสัตว์น้ำเพิ่มรายได้รัฐ เพิ่มความแม่นยำข้อมูลการทำประมง

วันที่ 20 ธันวาคม 2567 ภายหลังการแถลงข่าวสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ฉบับที่ 4 (The press conference for KKP Year-End Achievements Edition 4) นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ เปิดเผยว่า การดำเนินการตามนโยบายรายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) ภายหลังการจับสัตว์น้ำ ซึ่งริเริ่มโดยนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระบบการจับสัตว์น้ำแห่งชาติ (The national capture fisheries system) นโยบายดังกล่าวไม่เพียงช่วยเพิ่มรายได้ของรัฐ แต่ยังส่งผลให้การจับสัตว์น้ำมีความแม่นยำและการดำเนินการขอใบอนุญาตมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 (ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2567) รายงานผล PNBP จากการประมง อยู่ที่ 966,020 ล้านบาท ประกอบด้วย PNBP จากทรัพยากรธรรมชาติ (SDA) จำนวน 868,030 ล้านบาท และ PNBP จากกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติ (Non-SDA) จำนวน 97,990 ล้านบาท

นาย Latif กล่าวเพิ่มเติมว่า การดำเนินการตามนโยบาย PNBP ภายหลังการจับสัตว์น้ำ ตั้งแต่ปี 2566 พบว่า ระดับการยอมรับจากชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจมีแนวโน้มในเชิงบวกและเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยการจัดเก็บรายได้ PNBP ภายหลังการจับสัตว์น้ำถือเป็นการดำเนินการที่มีความยุติธรรม เนื่องจากการชำระ PNBP ของผู้ประกอบการจะถูกคำนวณตามปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของ PNBP ภายหลังการจับสัตว์น้ำ สะท้อนถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนใบอนุญาตเรือประมงในระบบการจับสัตว์น้ำแห่งชาติที่มีการควบคุมการจับสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2567 พบว่า มีเรือประมงที่ได้รับใบอนุญาตจากส่วนกลางจำนวน 14,611 ลำ ซึ่งแสดงถึงการปรับปรุงการให้บริการด้านใบอนุญาตและการปฏิรูปการบริหารจัดการประมงที่ดีขึ้น รวมถึงเรือประมงที่ย้ายจากใบอนุญาตระดับจังหวัดมาเป็นใบอนุญาตส่วนกลางที่ทำการประมงในน่านน้ำที่อยู่ห่างออกไปกว่า 12 ไมล์ทะเล

นอกจากนี้ ข้อมูลเบื้องต้นจนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 ระบุว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำมีถึง 6.7 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากเสร็จสิ้นการตรวจสอบข้อมูลทางสถิติ และในด้านการบันทึกข้อมูลพบว่า การเก็บรายได้ PNBP ภายหลังการจับสัตว์น้ำ

มีส่วนช่วยในการรายงานข้อมูลที่ต้องเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำที่ทำเทียบเรือประมง ซึ่งจนถึงขณะนี้ การลงทะเบียนการจับสัตว์น้ำที่ทำเทียบเรือประมงได้มีการบันทึกไว้ที่ 1.3 ล้านตัน ทั้งนี้ การปรับปรุงการบันทึกข้อมูลที่มีความแม่นยำยิ่งขึ้นจะช่วยเพิ่มความถูกต้องของข้อมูลทางสถิติการจับสัตว์น้ำ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนานโยบายที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

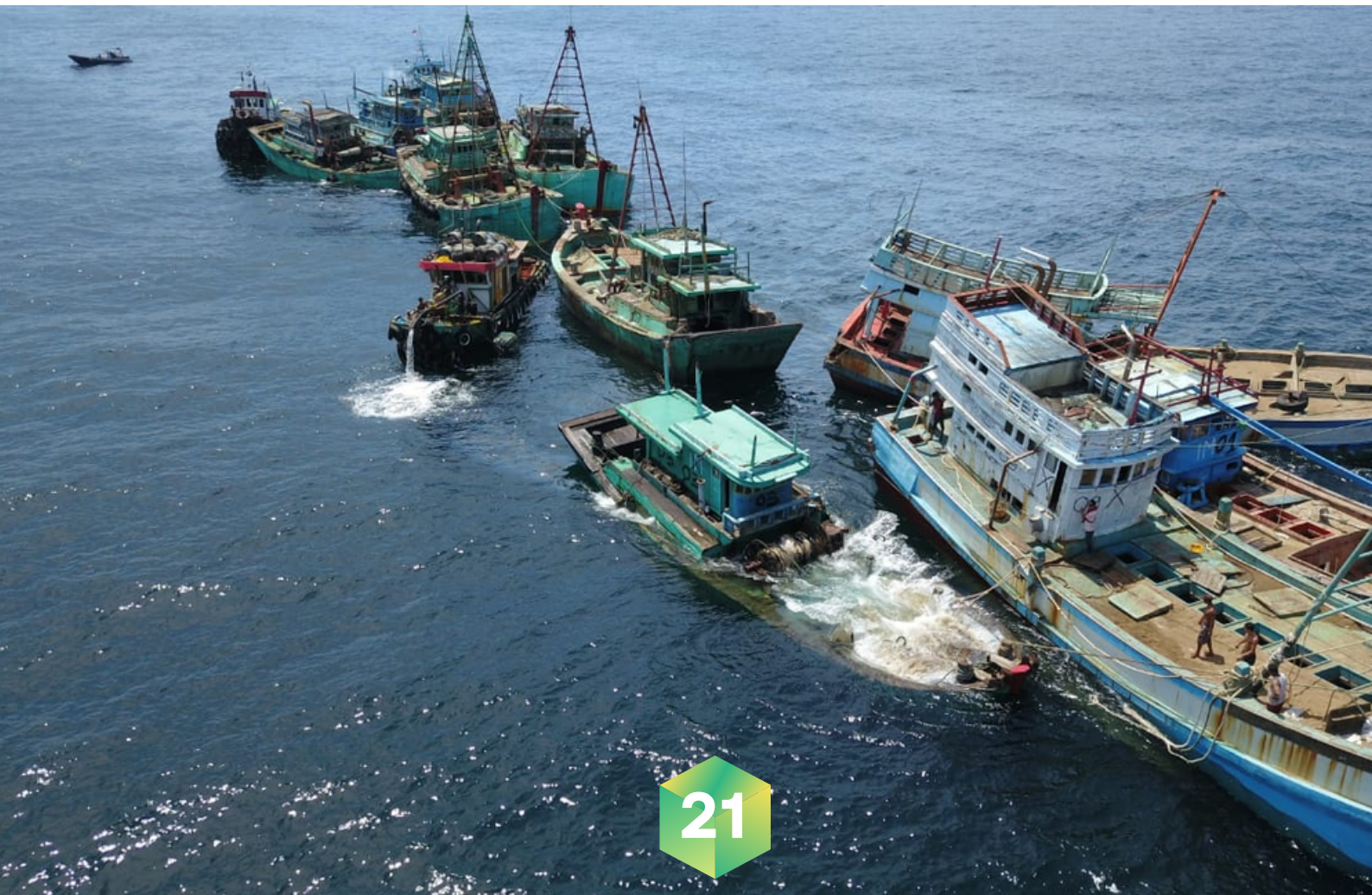

(หน้าต่อไป)

ในปี 2567 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ 104,800 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนและพัฒนาภาคการประมง มุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับชุมชนประมงผ่านโครงการหมู่บ้านประมงอัจฉริยะ จำนวน 65 แห่ง สนับสนุนเครื่องมือการประมง 20,087 ชุด เครื่องยนต์เรือประมง 1,416 เครื่อง ระบบติดตามเรือ (VMS) 30 ชุด และอุปกรณ์การดำเนินธุรกิจในรูปแบบองค์กรของชาวประมง 15 สหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการทำประมงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงงบประมาณอีกกว่า 64,900 ล้านบาท ที่ใช้เพิ่มขีดความสามารถของชาวประมง และพัฒนาทักษะและอาชีพให้แก่ชาวประมง โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตในภาคประมงอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมให้กับชุมชนประมง โดยเฉพาะในช่วงฤดูจับสัตว์น้ำที่มีความไม่แน่นอน

นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรมทักษะการทำประมงและการบริหารจัดการท่าเทียบเรือประมง การฝึกอบรมการบริหารจัดการสัตว์น้ำอย่างเหมาะสม รวมถึงกิจกรรมเสริมสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพอาชีพของชาวประมง อีกทั้งการสนับสนุนทางการเงินและการออกเอกสารใบรับรองลูกเรือประมง เพื่อสร้างความมั่นใจในความสามารถและคุณภาพชีวิตของชาวประมง นโยบายและโครงการดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนาภาคการประมงอย่างยั่งยืน แม้ว่ายังมีประเด็นที่ต้องปรับปรุง แต่การรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะนำไปสู่การพัฒนาที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นในอนาคต

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 21 ธันวาคม 2567

กระทรวงการค้าเสนอ 5 ประเทศเป้าหมายหลักในการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาล

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ในงานแถลงข่าวและการเสวนาหัวข้อ การส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากอินโดนีเซีย (Export of Indonesian Halal Products) จัดขึ้น ณ กระทรวงการค้า กรุงจาการ์ตา นาง Septika Tri Ardianti นักวิเคราะห์ด้านการค้า (Trade Analyst) กองนโยบายการค้า กระทรวงการค้าอินโดนีเซียเปิดเผยว่า 5 ประเทศเป้าหมายตลาดส่งออกที่สำคัญสำหรับผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย ได้แก่ มาเลเซีย ตุรกี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ไทย และซาอุดีอาระเบีย ซึ่งประเทศเหล่านี้ถือเป็นตลาดกลยุทธ์ ทั้งมาเลเซียและไทยเป็นพันธมิตรที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ขณะที่ตุรกีและ UAE เป็นศูนย์กลางการค้าของภูมิภาค ส่วนซาอุดีอาระเบียจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ฮาลาลในระบบนิเวศที่เชื่อมโยงกับการให้บริการฮัจญ์และอุมเราะห์ ซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของอินโดนีเซียในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลในกลุ่มประเทศมุสลิมและสมาชิกขององค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC)

นาย Putu Rahwidhiyasa ผู้อำนวยการฝ่ายธุรกิจและการประกอบการชาริอะห์ คณะกรรมการเศรษฐกิจและการเงินชาริอะห์แห่งชาติ (National Committee for Sharia Economy and Finance: KNEKS) กล่าวว่า การเติบโตของตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลทั่วโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.6 ต่อปี และมีมูลค่าถึง 492,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ภายในปี 2567 อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน ประเทศผู้ส่งออกหลักที่มีบทบาทสำคัญในการจัดหาผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่จำเป็นสำหรับประเทศสมาชิก OIC ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศส ท่ามกลางภาวะตลาดในประเทศเหล่านี้ที่ซบเซา อินโดนีเซียจะต้องเป็นผู้จัดหาผลิตภัณฑ์ส่งออกที่มีคุณภาพและความถูกต้องตามหลักฮาลาล

(หน้าต่อไป)

ขณะเดียวกัน นาย Mohammad Bawazeer ประธานคณะกรรมการถาวรภูมิภาค ตะวันออกกลาง (Permanent Committee for the Middle East: PCME) และ OIC ของสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม (Kadin) กล่าวเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียต้องใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิก OIC เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซียในระดับสากล โดยตลาดที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้นคือ ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งมีระบบนิเวศของการให้บริการฮัจญ์และอุมเราะห์ นอกจากนี้ ตลาดในภูมิภาคตะวันออกกลางประเทศอื่นๆ เช่น โอมาน บาห์เรน คูเวต กาตาร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เลบานอน เยเมน และอิหร่าน ก็มีศักยภาพที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อ ยอดให้เต็มที่ โดยความท้าทายที่สำคัญคือ กฎระเบียบและการใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ระดับสากล รวมถึงลักษณะและวัฒนธรรมทางธุรกิจที่เป็นเอกลักษณ์

ที่มา: kneks.go.id วันที่ 23 ธันวาคม 2567

หมายเหตุ:

หลักการชาอียะห์ (Shariah) คือ กฎหมายและหลักศีลธรรมที่มาจากศาสนาอิสลาม ซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ทั้งด้านศาสนา สังคม การเงิน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม ได้แก่

- ศีลธรรมและจริยธรรม: หลักการชาอียะห์มุ่งเน้นให้ผู้คนปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์, มีคุณธรรม, และมีความยุติธรรมในการดำเนินชีวิต
- การเงินและเศรษฐกิจ: หลักการทางการเงินชาอียะห์ห้ามการรับและจ่ายดอกเบี้ย ซึ่งถือเป็นสิ่งต้องห้ามในศาสนาอิสลาม และสนับสนุนการทำธุรกิจที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม เช่น การทำธุรกรรมที่ใช้ระบบการแบ่งปันผลกำไร (Profit-sharing) หรือการลงทุนที่ไม่ขัดกับหลักศาสนา (Halal Investment) โดยในแง่ของการเงินชาอียะห์ (Islamic Finance) หลักการชาอียะห์จะกำหนดแนวทางสำหรับการดำเนินธุรกิจและการลงทุนที่สอดคล้องกับข้อห้ามในศาสนาอิสลาม เช่น ห้ามการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ การพนัน หรือการผลิตสินค้าต้องห้ามตามหลักศาสนา (ฮาลาล/ฮารอม)
- กฎหมาย: หลักการชาอียะห์ครอบคลุมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการครอบครัว การสืบทอดทรัพย์สิน การจัดการทรัพย์สิน และความยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม

อินโดนีเซียครองอันดับผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก

อินโดนีเซียได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก โดยร้อยละ 96.1 มาจากไร่กาแฟของเกษตรกรรายย่อย ในปี 2566 อินโดนีเซียผลิตกาแฟได้รวม 789,000 ตัน โดยเป็นการบริโภคภายในประเทศ ร้อยละ 41 ขณะที่ร้อยละ 59 ของผลผลิตถูกส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมกาแฟที่มีต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมกาแฟในประเทศต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ผลผลิตที่ต่ำ 0.8 ตันต่อเฮกตาร์ เมื่อเทียบกับประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่อ่างบราซิลที่มีผลผลิตสูงถึง 2 ตันต่อเฮกตาร์ การเข้าถึงเทคโนโลยีและแรงงานที่มีทักษะค่อนข้างจำกัด การขาดแคลนเงินทุน ปัญหาศัตรูพืชและสภาพอากาศ รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากกระบวนการแปรรูปและอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว Bank Negara Indonesia (BNI) ได้เปิดตัวโครงการ Jejak Kopi Khatulistiwa (JKK) ซึ่งเป็นโครงการริเริ่มที่มุ่งเสริมศักยภาพให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคอุตสาหกรรมกาแฟผ่านระบบนิเวศทางการเงินสีเขียว เพื่อสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย ผู้รวบรวมผลผลิต และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ในห่วงโซ่อุปทานกาแฟในพื้นที่ป่าเศรษฐกิจและภูมิภาคที่มีศักยภาพในการผลิตกาแฟ โดยใช้ระบบการเงินแบบวงปิด (Closed-loop financial system) โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนด้วยการสนับสนุนด้านการเงิน เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ซึ่ง BNI JKK ได้เสนอแนวทางแก้ไข 3 ประการ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาทักษะ และการสนับสนุนทางเทคโนโลยี เพื่อสร้างระบบนิเวศที่ยั่งยืนและครอบคลุม พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมกาแฟในระดับประเทศ

ที่มา: liputan6.com วันที่ 23 ธันวาคม 2567

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อำนวยความสะดวกนักลงทุนอุตสาหกรรมปศุสัตว์

วันที่ 24 ธันวาคม 2567 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์เปิดเผยหลังการประชุมร่วมกับผู้อำนวยการและหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการด้านเทคนิค (Technical Implementation Units: UPT) ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออกว่า กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินการปรับแก้ไขกฎระเบียบหลายฉบับเพื่อสร้างความมั่นใจให้สภาพแวดล้อมของการลงทุนในอุตสาหกรรมปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนโครงการจัดหาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสำหรับเด็กและหญิงตั้งครรภ์ มุ่งเน้นแหล่งโปรตีนจากเนื้อสัตว์และนมตามนโยบายหลักของรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งการตอบสนองความต้องการเนื้อวัวและนมจะสำเร็จได้จากการเพิ่มผลผลิตนมและเนื้อสัตว์แห่งชาติ (The Increase in National Milk and Meat Production: P2SDN) โดยตั้งเป้าการจัดหาเนื้อวัว 770,000 ตัน และนม 4.5 ล้านตัน ขณะที่การผลิตภายในประเทศในปัจจุบันสามารถตอบสนองความต้องการเนื้อวัวได้เพียง 370,000 ตัน ส่วนที่เหลืออีก 400,000 ตัน จะต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

ดังนั้น เพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายโอกาสทางธุรกิจในภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซีย ความต้องการเนื้อวัว จะได้รับการสนับสนุนผ่านการนำเข้าโคมีชีวิตจำนวน 200,000 ตัวต่อปี ตั้งแต่ปี 2568 - 2572 ซึ่งจะทำให้ยอดนำเข้ารวมตลอดระยะเวลา 5 ปี อยู่ที่ประมาณ 1 ล้านตัว การเพิ่มขึ้นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มจำนวนประชากรโคในประเทศ แต่ยังมุ่งเน้นการนำเข้าโคสายพันธุ์ใหม่ที่มีคุณภาพเพื่อยกระดับพันธุ์กรรมของโคในประเทศด้วย กระทรวงเกษตรได้ดำเนินการประเมินประเทศต้นทางนำเข้า โดยพิจารณาความเหมาะสมของสภาพภูมิอากาศ ราคาที่แข่งขันได้ และสัตว์ที่ปราศจากโรคติดต่อระหว่างสัตว์ และได้ระบุประเทศต้นทางที่เหมาะสมในการนำเข้า ได้แก่ ออสเตรเลีย เม็กซิโก บราซิล นิวซีแลนด์ และแคนาดา เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งได้ปรับแก้ไขกฎระเบียบหลายฉบับเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางกฎหมายและการคุ้มครองผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมปศุสัตว์

นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ ได้ชี้แจงว่า มีการปรับแก้ไขข้อบังคับของรัฐบาลเลขที่ 2 ปี 2016 ว่าด้วยการนำเข้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ในบางกรณี รวมถึงฉบับแก้ไขกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 32 ปี 2023 เพื่อให้มั่นใจว่ามีการคุ้มครองด้านสุขภาพสัตว์และปฏิบัติตามข้อกำหนดทางเทคนิคด้านสุขภาพสัตว์สำหรับโคมีชีวิตที่นำเข้า โดยการนำเข้าโคมีชีวิตสามารถดำเนินการได้ไม่เพียงจากประเทศออสเตรเลียเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบราซิล ซึ่งได้รับการรับรองจากองค์การสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) ว่าเป็นประเทศปลอดจากโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD) และมีจำนวนประชากรโคสูง ถือเป็นแหล่งจัดหาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ บราซิลยังเป็นผู้ส่งออกเนื้อวัวรายใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีส่วนแบ่งถึงร้อยละ 30 ของการส่งออกเนื้อวัวทั่วโลกในปี 2565 อีกทั้ง บราซิลยังมีโคพันธุ์ Girolando ซึ่งเป็นการผสมพันธุ์ระหว่างโคชีกับโคฮอลส์ไต้นของดัตช์ โดยโคสายพันธุ์นี้มีส่วนร่วมในการผลิตน้ำนมในบราซิลถึงร้อยละ 80 โคจิโรแลนด์มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีในสภาพภูมิอากาศเขตร้อนและสามารถให้ผลผลิตสูง โดยสภาพภูมิอากาศของบราซิลและอินโดนีเซียมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งนาย Imron มั่นใจว่าโคพันธุ์นี้จะสามารถพัฒนาและเติบโตได้อย่างเหมาะสมในอินโดนีเซีย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์

วันที่ 24 ธันวาคม 2567

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และสภายางพาราแห่งอินโดนีเซีย ร่วมต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา

นาย Azis Pane ประธานสภายางพาราแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Council Dewan: Dekarindo) ได้ประชุมร่วมกับนาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและนาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพื้นที่เพาะปลูก เพื่อหารือเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องของการเสริมสร้างบทบาทของศูนย์วิจัยยางพาราอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Institute: IRRI) และความสำคัญของการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber industry downstream development) ซึ่งมีผลต่อการเพิ่มการใช้ยางภายในประเทศและราคายางพาราของเกษตรกร

นาย Azis กล่าวว่า บทบาทของรัฐบาลในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารานั้นมีความสำคัญ เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากยางพารา เช่น ซีลเครื่องจักร รองเท้าและบล็อกปูถนน และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ หากมีการพัฒนาด้านนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าและความต้องการในตลาดได้ นอกจากนี้ ยังได้เสนอให้กระทรวงเกษตรให้เสริมสร้างบทบาทของ IRRI ในการเป็นศูนย์วิจัยที่สามารถให้คำแนะนำด้านเทคนิคและนวัตกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมยางพาราเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในภาคการเกษตรและลดห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) การส่งเสริมการต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราคาดว่าจะเปิดโอกาสทางตลาดใหม่ๆ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ในขณะที่ นาย Sudaryono แสดงความยินดีและยืนยันที่จะสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการเสริมสร้างบทบาทของ IRRI และการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา พร้อมทั้งกล่าวว่า กระทรวงเกษตรพร้อมที่จะผลักดันและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเต็มที่ หากจำเป็น กระทรวงเกษตรจะจัดการประชุมร่วมกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ ขณะเดียวกัน นาย Heru Tri Widarto ได้แสดงความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนโครงการต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซีย และยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่เกษตรกรยางพาราทั่วประเทศ โดยเน้นความสำคัญของการร่วมมือระหว่างภาครัฐ อุตสาหกรรม และสถาบันวิจัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ยังเน้นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยแปรรูปและการตลาดน้ำยางดิบ (Rubber Processing and Marketing Unit: UPPB) เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยางที่ผลิตมีคุณภาพตรงตามความต้องการของโรงงาน โดยหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นระหว่างทุกภาคส่วนในการผลักดันความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมยางพาราในอินโดนีเซียต่อไป

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ วันที่ 25 ธันวาคม 2567

ปุ๋ยอุดหนุนพร้อมกระจายถึงมือเกษตรกร 1 มกราคม 2568

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า การกระจายปุ๋ยอุดหนุน จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 ซึ่งเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการเร่งรัดให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงปุ๋ยอุดหนุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยได้แสดงความขอบคุณทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี หัวหน้าหน่วยงานต่างๆ และเจ้าหน้าที่ในกรมการพัฒนาและบริการการเกษตร พร้อมเน้นย้ำว่า จะไม่มีอุปสรรคใดที่ขัดขวางเกษตรกรในการเข้าถึงปุ๋ยอุดหนุนและเครื่องมือทางการเกษตร โดยกระทรวงเกษตรได้ดำเนินการเชิงกลยุทธ์เพื่อลดความซับซ้อนในการกระจายปุ๋ยอุดหนุน และตั้งเป้าหมายให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงปุ๋ยอุดหนุนได้โดยตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป

ขณะนี้รัฐบาลกำลังจัดทำร่างกฎระเบียบประธานาธิบดี (Presidential Regulation: Perpres) เพื่อกำหนดแนวทางการกระจายปุ๋ยอุดหนุน โดยระเบียบฉบับใหม่จะช่วยลดข้อจำกัดของระเบียบฉบับเดิมที่เป็นอุปสรรคในการกระจายปุ๋ยอุดหนุนแก่เกษตรกรและทำให้เกิดความล่าช้า โดยนาย Amran มั่นใจว่า โครงการและนโยบายต่างๆ เหล่านี้จะสามารถส่งเสริมการผลิตข้าวของประเทศ และรักษาความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย ท่ามกลางภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และคาดหวังว่า ทุกภาคส่วนจะร่วมมือกันอย่างเต็มที่เพื่อบรรลุเป้าหมายของการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในอนาคต

ขณะเดียวกัน นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร กล่าวเสริมว่า เกษตรกรที่มีสิทธิ์ซื้อปุ๋ยอุดหนุนจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร (Members of the Farmer Group - Poktan) และต้องลงทะเบียนในระบบ e-RDKK การบันทึกข้อมูลของเกษตรกรที่มีสิทธิ์ซื้อปุ๋ยอุดหนุนสามารถประเมินได้ทุก 4 เดือนในปีที่ดำเนินการ เพื่อให้สามารถปรับปรุงข้อมูลความต้องการปุ๋ยของเกษตรกรได้ เมื่อระบบ e-RDKK เปิดให้ใช้งาน โดยนาย Andi ย้ำว่า ปัญหาในการกระจายปุ๋ยอุดหนุน จะได้รับพิจารณาแก้ไขเป็นลำดับแรกๆ เกษตรกรจะสามารถซื้อปุ๋ยที่ได้รับการอุดหนุนในราคาพิเศษโดยแสดงบัตรเกษตรกรหรือบัตรประชาชน สำหรับในฤดูเพาะปลูกแรกนี้ เกษตรกรสามารถเริ่มซื้อปุ๋ยได้แล้ว โดยมีเงื่อนไขบางประการ เช่น การใช้ตัวแทนจะมีการพิจารณาตามข้อกำหนดและเงื่อนไข เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการปุ๋ยอุดหนุนจะบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ขณะที่นาย Jekvy Hendra ผู้อำนวยการฝ่ายปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืช เปิดเผยว่า เพื่อเร่งรัดการกระจายปุ๋ยอุดหนุน หัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดในแต่ละพื้นที่ได้กำหนดผู้รับปุ๋ยจนถึงระดับตำบล ซึ่งขณะนี้การจัดสรรปุ๋ยในทุกพื้นที่เสร็จสิ้น 100% จึงไม่มีปัญหาในการกระจายตามระบบ e-RDKK และบริษัทปุ๋ยอินโดนีเซียได้ยืนยันความพร้อมของปุ๋ยในทุกพื้นที่ และกระบวนการชำระเงินยังเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด